

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี

Factors Influencing Organizational Effectiveness of Bueng Yitho Municipality, Pathum Thani Province

วัชร คำเขียว*

*Watchara Kamkiew**

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

Faculty of Political Science, North Bangkok University, Thanyaburi, Pathum Thani 12130, Thailand

*Corresponding author: Watchara_guy@outlook.com

(Received : May 22,2018 ; Accepted : November 9, 2018)

Abstract: The purposes of this research were: 1) to study the factors influencing organizational effectiveness of Bueng Yitho Municipality, 2) to study of the problems of the administration of Bueng Yitho Municipality as well as 3) to suggest solutions for Bueng Yitho Municipality. This research was mixed methods research. The simple of quantitative research used 498 participants consisting of the population and officers of Bueng Yitho Municipality. The instrument used to collect data was a questionnaire. The statistics used in this research was multiple regression analysis. The samples of qualitative research were 48 persons by In-depth interviews, focus groups as well as participant observation as well. The factors influencing organizational effectiveness of personnel and population in Bueng Yitho Municipality are at the highest level. The study results found that the factors influencing organizational effectiveness of Bueng Yitho Municipality were the principles of decentralization, rule of law, responsibility, responsiveness as well as effectiveness; they had a significant effect on the organizational effectiveness of Bueng Yitho Municipality at the 0.01 level

Keywords: Influencing, organization, effectiveness, municipality

บทคัดย่อ: การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ 2) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารของเทศบาลเมืองบึงยี่โถและ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ ซึ่งเป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ ได้แก่ บุคลากรและประชาชนของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จำนวน 498 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญงานวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ประชาชนและบุคลากรในสังกัดเทศบาลเมืองบึงยี่โถจำนวน 48 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มและการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ภาพรวมของระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของบุคลากรและประชากรในองค์การเทศบาลเมืองบึงยี่โถอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ ได้แก่ หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม หลักภาวะ

รับผิดชอบ หลักการตอบสนองและหลักประสิทธิผลมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: อิทธิพล องค์การ ประสิทธิผล เทศบาลเมือง

คำนำ

ปัจจุบันการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของประเทศ ไทยแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ Department of Local Administration (2018) ได้แก่ 1) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด (อบจ.) 2) เทศบาล 3) องค์การบริหาร ส่วนตำบล (อบต.) 4) กรุงเทพมหานคร และ 5) เมือง พัทยา ดังนั้นจึงมีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เป็นต้นมาตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 แต่ Office of the Public Sector Development Commission (2009) ได้รายงานถึงปัญหาของระบบราชการไทย ได้แก่ 1) ภาครัฐขาดกลไกและกฎเกณฑ์ในการ บริหารจัดการบ้านเมืองที่มีประสิทธิภาพและ คล่องตัวสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้าน เศรษฐกิจการเมืองและสังคมภายนอก 2) บุคลากร ขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน และ ค่านิยมที่มุ่งเน้นผลประโยชน์ของประชาชนรวมถึง การไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของ ระบบราชการจึงส่งผลให้การดำเนินงานในภาพรวม ยังไม่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและเกิดความคุ้ม ค่าสูงสุดตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย 3) ระบบการ ตัดสินใจและการบริหารจัดการของภาครัฐยังมี ลักษณะที่ขาดความโปร่งใส บริสุทธิ์และยุติธรรม อย่างแท้จริงทำให้การบริหารจัดการโดยรวมไม่ สามารถสนองตอบและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ประชาชนได้ในขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสหรือ ช่องทางให้เกิดการทุจริตและผิดจรรยาในการปฏิบัติ ราชการได้ 4) ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจและ เข้าไม่ถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมือง รวมถึงไม่รู้ระบบการปฏิบัติงานของราชการเพียงพอ ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาและตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของ ภาครัฐได้ 5) เกิดปัญหาการทุจริตและการประพฤติมิ

ชอบในภาครัฐอย่างกว้างขวางส่งผลให้ภาครัฐเกิดความสูญเสียทั้งในแง่ภาพลักษณ์ งบประมาณ รายได้ นำส่งรัฐและค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในการป้องกันและปราบปรามทุจริตภายในหน่วยงานภาครัฐเป็นอย่างมาก นอกจากนั้น Dockthaisong (2014) ยังได้ รายงานถึงปัญหาในประเทศไทยว่ารัฐธรรมนูญไม่เป็นประชาธิปไตย ทุจริตคดีมิชอบ ลัทธิเจ้านาย ยาเสพติด อาชญากรรม สองมาตรฐานและไม่มี การศึกษาทั่วถึงอีกด้วย เทศบาลเมืองบึงยี่โถซึ่งเป็น องค์การปกครองท้องถิ่นแห่งหนึ่งที่ได้รับการยกฐานะ มาจากองค์การบริหารส่วนตำบล(อบต.) มาเป็น เทศบาลเมืองบึงยี่โถเมื่อ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 (Bueng Yitho Municipality, 2018) แต่ก็ยังมี ปัญหามากมายที่จะต้องมีการแก้ไขตั้ง Division of Technical Service and Planning of Bueng Yitho Municipality (2018) ได้รายงานถึงปัญหา ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน เนื่องจากการเพิ่มของประชากรและการ ย้ายถิ่นของประชาชนเข้ามาอยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น ปัญหาด้านการกำจัดขยะสิ่งปฏิกูลและมลภาวะที่เพิ่ม มากขึ้น โดยเฉพาะจากหมู่บ้านจัดสรร และโรงงานที่ เข้ามาตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ บุคลากรในการปฏิบัติงาน บางตำแหน่ง และเครื่องมือเครื่องใช้บางอย่างยังไม่ เพียงพอ ขาดสถานที่กำจัดขยะ ซึ่งเทศบาลต้องขอ เช่าที่ดินของเอกชนในการดำเนินงานและ สภาพการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจใน ระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนา ท้องถิ่นสอดคล้องกับรายงานของ Vichaisan *et al.* (2017) ได้รายงานการสำรวจความพึงพอใจของ ผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองบึง ยี่โถ ซึ่งพบว่า ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ หมู่บ้านปียวรารมย์ เทศบาลควรมีการเพิ่มการ ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมศูนย์การแพทย์และฟื้นฟู

ยี่โถเทศบาลควรมีการพัฒนาความรวดเร็วในการให้บริการ สำนักงานทะเบียนท้องถิ่นควรมีเจ้าหน้าที่คอยแนะนำในการกรอกข้อมูลเพื่อให้เทศบาลเมืองบึงยี่โถบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ โดยการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ

อุปกรณ์และวิธีการ

ขอบเขตด้านประชากร

บุคลากรในสังกัดเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จำนวน 168 คน (Bueng Yitho Municipality, 2017) และประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 31,766 คน (Local Register Office of Bueng Yitho Municipality, 2017) รวมทั้งสิ้น 31,934 คน

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ บุคลากรในสังกัดเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จำนวน 118 คน และประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลจำนวน 380 คน รวม 498 คนโดยการเปิดตารางเลขสุ่มของ Krejcie and Morgan (1970)

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและบุคลากรในสังกัดเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จำนวน 4 กลุ่มๆละ 6 คนรวม 24 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) และการสนทนากลุ่ม (Focus groups) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่มๆละ 6 คน รวมจำนวน 24 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น 48 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ผู้วิจัยได้ใช้หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามภารกิจหลักประการหนึ่งของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มาเป็นตัวแปรสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ (Office of the Public Sector Development Commission, 2009) จำนวน 9 ตัวแปร ได้แก่ 1) หลักประสิทธิภาพ 2) หลักประสิทธิภาพ 3) หลักการตอบสนอง 4) หลักการระดมความคิดเห็น 5) หลักความโปร่งใส 6) หลักการมีส่วนร่วม 7) หลักการกระจายอำนาจ 8) หลักนิติธรรม และ 9) หลักความเสมอภาค

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ใช้เวลาในการศึกษาครั้งนี้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2560 - 31 ธันวาคม 2560

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research methodology)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบบปลายปิด (Close ended question) และแบบปลายเปิด (Open ended question) แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามในเรื่อง ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามในเรื่อง ระดับประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านมนุษยสัมพันธ์ 2) ด้านเป้าหมายเชิงเหตุผล 3) ด้านระบบเปิด และ 4) ด้านกระบวนการภายในตามแนวคิดของ Quinn and Rohrbaugh (1983)

ลักษณะของแบบสอบถามและข้อคำถามซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของ Likert (1967) โดยแบ่งระดับความคิดเห็น

ออกเป็น 5 ระดับ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการวิจัย ปัญหาอุปสรรค แนวทางการแก้ไขปัญหาและสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปซึ่งเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (documents) ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data)
- 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (field research) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 498 คนด้วยตนเองและได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 498 ชุดคิดเป็นร้อยละ 100
- 3) ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แล้วนำมาประมวลผล ด้วยโปรแกรม computer สำเร็จรูปทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test ANOVA least significant difference (LSD) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression analysis)

ขั้นตอนที่ 2 วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research methodology)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

- 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง (purposive sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน รวม 24 คนสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก

- 2) การสนทนากลุ่ม (focus groups) จำนวน 4 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน รวมทั้งสิ้น 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi structured interview)
- 2) การทดสอบเครื่องมือกับบุคลากรที่เทศบาลนครรังสิตก่อนการสัมภาษณ์จริงแล้วจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยจะเป็นกระบวนการจัดระเบียบ

ข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลมีความเป็นระเบียบมากขึ้น แล้วจึงจะเป็นการตีความและเป็นการหาคำอธิบายเชิงทฤษฎีขึ้นที่มาจากข้อมูล (Podhisita, 2011)

- 3) นำผลการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มและการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาสรุป ตีความและสรุปเป็นผลการวิจัย

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้การตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ได้แก่ 1) แหล่งเวลา 2) แหล่งสถานที่ และ 3) แหล่งบุคคล สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ (Denzin, 1970; Miles and Huberman, 1994)

- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้ยึดตามแนวคิดของ Miles and Huberman (1994) ได้แก่ 1) การลดทอนข้อมูล 2) การจัดระเบียบข้อมูล 3) การหาข้อสรุป การตีความและการตรวจสอบความถูกต้องตรงประเด็นของผลการวิจัยในครั้งนี้

ผลการศึกษา

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรของเทศบาลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.50) หากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ก็พบว่า มี 6 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม รองลงมา ได้แก่ ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักการกระจายอำนาจ ด้านหลักการรับผิดชอบ ด้านหลักประสิทธิภาพ และด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ ด้านหลักความเสมอภาค ด้านหลักการตอบสนอง และด้านหลักประสิทธิภาพตามลำดับ

ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ ที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.38) หากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มี 7 ด้าน

อยู่ในระดับมากที่สุดโดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม รองลงมาได้แก่ ด้านหลักการกระจายอำนาจ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักการรับผิดชอบ ด้านหลักประสิทธิภาพ ด้านหลักการตอบสนอง ด้านหลักความโปร่งใส และด้านที่อยู่ในระดับมากได้แก่ ด้านหลักประสิทธิภาพ และด้านหลักความเสมอภาคตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ

ข้อมูลที่ได้รับจากบุคลากรในสังกัดเทศบาลเมืองบึงยี่โถซึ่งก็พบว่า ระดับประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถโดยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.60) ถ้าหากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ตัวแบบระบบเปิด รองลงมาได้แก่ ตัวแบบกระบวนการภายใน ตัวแบบเป้าหมายเชิงเหตุผลและตัวแบบมนุษยสัมพันธ์ตามลำดับ ข้อมูลที่ได้รับจากประชาชนพบว่า ระดับประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถโดยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.34) เช่นเดียวกันถ้าหากพิจารณาเป็นรายด้าน ก็พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ตัวแบบกระบวนการภายใน รองลงมาได้แก่ ตัวแบบระบบเปิด ตัวแบบมนุษยสัมพันธ์ และตัวแบบเป้าหมายเชิงเหตุผลตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ

1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ ได้แก่ 1) หลักการกระจายอำนาจ 2) หลักนิติธรรม 3) หลักการรับผิดชอบ 4) หลักการตอบสนอง และ 5) หลักประสิทธิภาพมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยในด้านการกระจายอำนาจมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถมากที่สุด รองลงมาได้แก่ หลักนิติธรรม หลักการรับผิดชอบ หลักการตอบสนองและหลักประสิทธิภาพ โดยมีค่าคะแนนมาตรฐาน ($P < 0.01$)

เมื่อนำมาสร้างสมการถดถอยเชิงเส้นในรูปแบบการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ จะสามารถอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถได้ประมาณร้อยละ 67.30 ($\text{adj. } R^2 = 0.673$) ที่เหลือร้อยละ 32.70 เป็นผลจากตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์สามารถนำมาเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ = $0.732 + 0.294$ ด้านการกระจายอำนาจ + 0.248 ด้านหลักนิติธรรม + 0.231 ด้านหลักการรับผิดชอบ + 0.176 ด้านหลักการตอบสนอง + 0.105 ด้านหลักประสิทธิภาพ

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน = 0.355 ด้านการกระจายอำนาจ + 0.263 ด้านหลักนิติธรรม + 0.289 ด้านหลักการรับผิดชอบ + 0.238 ด้านหลักการตอบสนอง + 0.133 ด้านหลักประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

พบว่า หลักธรรมาภิบาลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้แก่ หลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม และหลักความเสมอภาคทุกตัวแปรมีความสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของเทศบาลเมืองบึงยี่โถแต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 48 คนก็ได้ยืนยันตรงกันว่า 1) หลักการกระจายอำนาจ 2) หลักนิติธรรม 3) หลักการรับผิดชอบ 4) หลักการตอบสนอง และ 5) หลักประสิทธิภาพ มีความสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของเทศบาลเมืองบึงยี่โถมากที่สุดเช่นเดียวกับงานวิจัยเชิงปริมาณโดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการกระจายอำนาจ ดังแนวคิดของ Office of the Public Sector Development Commission (2009) ซึ่งได้กล่าวเอาไว้ว่าจากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2540

ได้ส่งผลกระทบเชิงลบต่อทุกภาคส่วนของสังคมโดยสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งเกิดจากการบริหารจัดการในระดับชาติและระดับองค์กรทั้งในภาครัฐและเอกชนที่มีความบกพร่องและขาดประสิทธิภาพรวมถึงการกระทำผิดทุจริตและขาดจริยธรรมส่งผลให้ประเทศไทยมีการบังคับใช้และปรับแก้กฎหมายต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วนภายในประเทศและตั้ง Royal Decree on Criteria and Procedures for Good Governance (2003) ในมาตรา 6 ซึ่งได้บัญญัติเอาไว้ว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ได้แก่ 1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน 2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ 3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ 4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น 5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ 6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ และ 7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

ปัญหาการบริหารงานของเทศบาลเมืองบึงยี่โถพบว่า 1) การที่มีคนต่างถิ่นเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก 2) ฐานะทางการเงินและระดับการศึกษาค่อนข้างแตกต่างกันมาก 3) บางโครงการเป็นสิ่งที่เทศบาลไม่เอายากได้ 4) ความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม 5) ระบบสาธารณูปโภคไม่ทั่วถึง 6) การปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานราชการ 7) การที่มีชุมชนมากจนเกินไปจนเกิดเป็นสังคมเมือง 8) การไม่ค่อยรู้กฎหมายระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของเทศบาล 9) การบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เคร่งครัด และ 10) สังคมกำลังก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารงานของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ พบว่า 1) เทศบาลควรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร 2) ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) ควรกระจายงบประมาณลงไปสู่ชุมชนอย่างทั่วถึง 4) ควรใช้หลักการจัดการภาครัฐแนวใหม่และการบริการสาธารณะแนวใหม่ 5)

ควรมีวัฒนธรรมองค์การแบบจิตบริการ 6) ควรให้ความรู้เรื่องกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน 7) ควรมีการเพิ่มจำนวนหมู่บ้านจากเดิมที่มีอยู่เพียง 4 หมู่ 8) ควรตั้งเอาหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชนในพื้นที่มาร่วมกันพัฒนาเทศบาล 9) ควรกระจายอำนาจการปกครองลงสู่ท้องถิ่นอย่างสมบูรณ์ 10) เทศบาลควรปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง 11) ควรใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับการบริหารเทศบาลในยุค Thailand 4.0 และ 12) ควรเตรียมความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การอภิปรายผล

ข้อค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจว่าสิ่งที่จะทำให้เทศบาลเมืองบึงยี่โถมีประสิทธิภาพหรือบรรลุวัตถุประสงค์นั้นเป็นการกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากรัฐบาลอย่างแท้จริงให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเอง รัฐบาลเป็นเพียงผู้คอยกำกับดูแลผู้วิจัยจึงขออภิปรายผลดังนี้ ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถซึ่งพบว่า หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม หลักภาระรับผิดชอบ หลักการตอบสนอง และหลักประสิทธิภาพ อาจเป็นเพราะว่า บุคลากรและประชาชนของเทศบาลบึงยี่โถได้เล็งเห็นความสำคัญของหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจการปกครองลงไปยังชุมชนต่าง ๆ มีการแสดงความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองอีกทั้งยังควรยึดเอาวัตถุประสงค์ของเทศบาลเป็นที่ตั้งในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้กับประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Office of the Public Sector Development Commission (2009) ได้รายงานไว้ว่าสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมุ่งเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับ good governance ต่อการพัฒนาระบบราชการไทยอย่างชัดเจนและต่อเนื่องได้ผลักดันการสร้างระบบราชการ

ไทยให้เป็นกลไกของรัฐที่สำคัญต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้วยการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนากระบวนการไทยสามารถบรรลุเป้าประสงค์เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Noicham *et al.* (2016) ได้ศึกษาธรรมชาติกับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพของเทศบาลนครเจ้าพระยาสุรศักดิ์ อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ในส่วนประสิทธิผลของการบริหารงานตามหลักของธรรมาภิบาลพบว่า ประสิทธิผลของการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพในภาพรวมอยู่ในระดับสูงโดยมีมุมมองด้านกระบวนการภายในอยู่ในระดับสูงที่สุด การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพและหลักธรรมาภิบาลสามารถส่งผลกับประสิทธิผลในการบริหาร งานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับประสิทธิผลในองค์การของเทศบาลเมืองบึงยี่โถในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดหากพิจารณาเป็นรายด้าน ก็พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ ตัวแบบกระบวนการภายใน ตัวแบบระบบเปิด ตัวแบบมนุษยสัมพันธ์ และตัวแบบเป้าหมายเชิงเหตุผลตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัยของ Deeniyom (2013) ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารองค์การตามหลักการ บริหารจัดการที่ดี: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ซึ่งพบว่าปัจจัยสำคัญที่สามารถอธิบายประสิทธิผลการบริหารองค์การของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชาประกอบด้วยด้านทรัพยากรการบริหาร ด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านนโยบายกลยุทธ์ยุทธวิธี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและด้าน

สมรรถนะทางการบริหาร โครงการปรับปรุงการบริหารจัดการที่ดีควรยึดหลักภาวะเปียบขององค์กรอย่างเคร่งครัดมีกระบวนการให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานและความร่วมมือของชุมชน

ปัญหาการบริหารงานของเทศบาลเมืองบึงยี่โถซึ่งพบว่า 1) การที่มีคนต่างถิ่นเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก 2) ฐานะทางการเงินระดับการศึกษาค่อนข้างแตกต่างกันมาก 3) บางโครงการเป็นสิ่งที่เทศบาลไม่เอากได้ 4) ความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม 5) ระบบสาธารณูปโภคไม่ทั่วถึง 6) การปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานราชการ 7) การที่มีชุมชนมากจนเกินไปจนเกิดเป็นสังคมเมือง 8) การไม่ค่อยรู้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของเทศบาล 9) การบังคับใช้กฎหมายสองมาตรฐาน 10) เทศบาลต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และ 11) ประชาชนในเขตเทศบาลกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สอดคล้องกับการศึกษาของ The University of the Thai Chamber Commerce (2017) ซึ่งได้รายงานถึงดัชนีสถานการณ์คอร์รัปชันไทย (CSI) เพราะความไม่เข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมาย ผู้เข้ามามีอำนาจขาดความโปร่งใสตรวจสอบได้ยาก กฎหมายเปิดช่องให้มีการใช้ดุลยพินิจสูงและความล่าช้ายุ่งยากของกฎหมายกฎระเบียบในการติดต่อราชการและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Waheduzzaman (2010) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับดูแลกิจการบ้านเมืองที่ดี : การศึกษาโครงการพัฒนาชนบทในประเทศบังคลาเทศโดยได้มุ่งเน้นไปเพื่อศึกษาทัศนคติของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐบาลท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่นที่ได้มีส่วนในการเลือกตั้งและเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบทางด้านการบริหารและระบบกฎหมายเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาที่ทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ได้ผลได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาหรือประชาชนในท้องถิ่นไม่ได้ตระหนักถึงคุณค่าของการมีส่วนร่วม 2) การมีส่วนร่วมของประชาชนมักจะผ่านในรูปของ

คณะกรรมการไม่ใช้โดยตรง 3) ไม่มีระบบกฎหมายที่เข้มแข็งเพื่อให้มั่นใจว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความถูกต้องตามกฎหมายในชนบท 4) การกระจายอำนาจด้านการบริหารไม่สมบูรณ์ซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนในเรื่องทางการเงิน 5) ระบบการประเมินเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและความพึงพอใจต่อผลลัพธ์ของโครงการพัฒนาเหล่านี้ไม่ได้ผลลัพธ์ที่ชัดเจนเพราะว่าขาดทุนทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เลือกตั้งเข้าไปมักจะขัดขวางการมีส่วนร่วมของประชาชน

ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารงานของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ ซึ่งพบว่า 1) ควรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร 2) ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) ควรการกระจายงบประมาณลงไปสู่ชุมชนอย่างทั่วถึง 4) ควรใช้หลักการจัดการภาครัฐแนวใหม่และการบริการสาธารณะแนวใหม่ 5) ควรมีวัฒนธรรมองค์การแบบจิตบริการ 6) ควรให้ความรู้เรื่องกฎหมายต่างที่เกี่ยวข้องแก่ประชาชน 7) ควรมีการเพิ่มจำนวนหมู่บ้านจากเดิมที่มีอยู่เพียง 4 หมู่ 8) ควรตั้งเอาหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชนในพื้นที่มาร่วมกันพัฒนาเทศบาล 9) ควรกระจายอำนาจการปกครองลงสู่ท้องถิ่นอย่างสมบูรณ์ 10) เทศบาลควรปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง 11) ควรใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับการบริหารเทศบาลในยุค Thailand 4.0 และ 12) ควรเตรียมความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สอดคล้องกับแนวคิดของ Hood (1991) ได้กล่าวถึงการจัดการภาครัฐแนวใหม่มี 7 ประการได้แก่ 1) การจัดการแบบมีอาชีพ ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง 2) มีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจนมุ่งเน้นไปที่ผลลัพธ์ 3) เน้นการเชื่อมโยงในรูปแบบของการจัดสรรทรัพยากรและตอบสนองด้วยรางวัลในการกำกับดูแลของผลลัพธ์ 4) การลดขนาดองค์การให้มีขนาดเล็กลงและมีการจ้างพนักงานมาจากภายนอก 5) มีการแข่งขันกันในการ

ให้บริการแก่ประชาชน 6) การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานที่ทันสมัยและโดยใช้รูปแบบของภาคเอกชน 7) มีวินัยในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ เน้นความประหยัดและความคุ้มค่า สอดคล้องกับแนวคิดการปฏิรูปภาคราชการของ Rungsiyakul and Suthomboon (1999) ได้รายงานไว้ว่า 1) ให้มีส่วนราชการที่มีขนาดเล็ก กะทัดรัด และเหมาะสมกับภารกิจหลัก และมีความเป็นสากลมากขึ้น 2) ให้ภาคราชการมีสมรรถนะที่จะแข่งขันในเวทีโลก 3) ให้ภาคราชการสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนหรือลูกค้าให้มากที่สุด 4) ปรับบทบาทของภาคราชการจากผู้ปฏิบัติเองมาเป็นผู้กำกับ ดูแลส่งเสริม และสนับสนุนภาคเอกชน 5) ให้มีการแปรสภาพงานของภาคราชการไปให้เอกชนดำเนินการแทนมากขึ้น 6) ลดการควบคุมของภาคราชการต่อภาคเอกชนให้น้อยลง โดยการแก้กฎระเบียบต่างๆ ที่ล้าสมัย 7) ปรับทัศนคติของภาคราชการและภาคเอกชนให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบในการพัฒนาประเทศร่วมกันในฐานะที่เท่าเทียมกัน 8) ปรับทัศนคติและระบบการทำงานของภาคราชการจากการปกครองมาเป็นการให้บริการที่ดีแก่ประชาชน 9) ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่อำเภอท้องถิ่นให้มากขึ้น และ 10) ให้ภาคราชการตอบสนองต่อเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับแนวคิดของ Osborne and Gaebler (1992) ได้นำเสนอแนวคิดการปฏิรูประบบการบริหารงานของภาครัฐ (reinventing government) จึงเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นของความเป็นผู้ประกอบการของหน่วยงานในภาครัฐ โดยให้เพียงแค่ผู้กำกับดูแลแทนการควบคุมหรือสั่งการ โดยมีการมอบอำนาจให้กับภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าและบริการ เน้นไปยังการแข่งขันเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนหรือลูกค้าเป็นหลักมีการกระจายอำนาจการบริหารและเน้นการทำงานที่เป็นทีม reinventing government จึงเป็นแนวคิดหลักของการจัดการภาครัฐแนวใหม่

(new public management) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของ Denhardt and Denhardt (2007) 10 ประการได้แก่ 1) รัฐบาลเป็นเพียงแค่ผู้กำกับดูแล 2) รัฐบาลได้มีการมอบอำนาจให้กับประชาชน ชุมชน หรือภาคเอกชนมากกว่าการเป็นเจ้าของ 3) รัฐบาลได้มุ่งเน้นการแข่งขันในการให้บริการที่รวดเร็วแก่ประชาชน 4) รัฐบาลขับเคลื่อนพันธกิจโดยมีการบริหารที่ยืดหยุ่น 5) รัฐบาลมุ่งเน้นไปยังผลลัพธ์ 6) รัฐบาลมุ่งเน้นไปที่ลูกค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าหรือประชาชน 7) รัฐบาลเป็นผู้ประกอบการ 8) รัฐบาลที่มองการณ์ไกล 9) มีการกระจายอำนาจการบริหารโดยให้มีสายการบังคับบัญชาที่น้อยที่สุด เน้นการมีส่วนร่วมและการทำงานที่เป็นทีม และ 10) รัฐบาลมุ่งเน้นกลไกทางการตลาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonchaluy (2013) ได้ศึกษาวัฒนธรรมองค์การการเรียนรู้ กับประสิทธิภาพองค์การของศาลยุติธรรม: ตัวแบบสมการซึ่งพบว่าโครงสร้างปัจจัยวัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kanjanaklod *et al.* (2016) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรมของเทศบาลในประเทศไทย ซึ่งก็พบว่า การจัดการนวัตกรรมส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรซึ่งจะนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามตัวชี้วัดและมาตรฐานที่กำหนดไว้ และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรม พบว่า ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากรเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพการทำงานที่มีระบบและการพัฒนาการ ดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน และปัจจัยด้านการจัดการความรู้เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการนวัตกรรม ซึ่งพบว่าองค์กรมีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการความรู้ที่เป็นระบบและมีการใช้ช่องทางสารสนเทศในการเข้าถึงข้อมูลได้รวดเร็วเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภาครัฐสามารถนำแนวคิดประสิทธิภาพใน

การจัดการนวัตกรรมไปใช้ในองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rupavijetra *et al.* (2018) ได้ศึกษาการจัดการสังคมผู้สูงอายุของพื้นที่หุบเขาเมืองชิมานโตะ จังหวัดโคชิ ประเทศญี่ปุ่น ผลการวิจัยพบว่ามีอัตราการเกิดต่ำ แต่สัดส่วนของจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นและมีอายุยืนยาว การจัดการสังคมของผู้สูงอายุในพื้นที่ ที่นี้จึงได้ใช้การบริหารแบบองค์กรขนาดเล็กที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการองค์กรต่าง ๆ มาทำงานร่วมกัน ด้วยการใช้ประโยชน์จากสถานที่ที่ออกแบบเพื่อคนหลายวัยและกลุ่ม คือ ผู้สูงอายุ เด็กเล็ก คนพิการ และคนยากจน โดยผ่านกระบวนการการจัดอาสาของคนในชุมชน รัฐบาลท้องถิ่นสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้ผู้สูงอายุได้ใช้ทำกิจกรรม เช่น ประกอบอาชีพทำเต้าหู้ ประชุมพบปะสมาชิก ต้อนรับแขกและแจ้งข่าวของหน่วยงานที่ดูแลผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่นี้แม้มีอายุมากแต่มีความสุขกระตือรือร้นและอยู่แบบพึ่งตนเองและพึ่งพากันในกลุ่มและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Blair (2000) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบ : การปกครององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตยใน 6 ประเทศ ได้แก่ โบลิเวีย ฮอนดูรัส อินเดีย มาลี ฟิลิปปินส์และยูเครน ซึ่งพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหลักการศึกษาที่สำคัญในบริบทโดยรวมของการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยโดยรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งรัฐบาลในระดับท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นก็เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการส่งมอบบริการต่าง ๆ การมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบมีความสำคัญต่อการส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมของประชาชนและความรับผิดชอบมีความสำคัญต่อการปกครองในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตยให้มีประสิทธิภาพ

สรุป

ในการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่าหลักธรรมาภิบาล (good governance) มีความสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์หรือการมีประสิทธิผลของเทศบาลเมืองบึงยี่โถมากซึ่งจากการวิจัยในครั้งนี้ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ผลการวิจัยที่ตรงกันว่า การกระจายอำนาจการปกครองลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิทธิพลหรือมีความสำคัญมากที่สุดในการที่จะทำให้เทศบาลเมืองบึงยี่โถมีประสิทธิผลเนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่าส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคย่อมจะเข้าใจสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดีจึงสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีกว่าและยังจะเป็นการให้ประชาชนได้เรียนรู้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอีกด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณประชาชนและผู้บริหารบุคลากรของเทศบาลเมืองบึงยี่โถทุกท่านที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามเชิงปริมาณ การสัมภาษณ์เชิงลึก ตลอดจนการให้ผู้วิจัยได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของทางเทศบาล ชุมชนและการสนทนากลุ่ม ซึ่งทางเทศบาลเมืองบึงยี่โถก็ได้ให้ความร่วมมือสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- Blair, H. 2000. Participation and accountability at the periphery: democratic local governance in six countries. World Development. 28(1): 21-39.
- Boonchaluy, P. 2013. Organizational Culture, Learning Organization and Organizational Effectiveness of the Court of Justice: Structural Equation Modeling. Journal of Liberal Arts. Ubon Ratchathani University. 9(2): 181-229. (In Thai)
- Bueng Yitho Municipality. 2017. Internal government of Bueng Yitho Municipality. (Online). Data source <https://www.buengyitho.go.th> (January 1, 2017). (In Thai)
- Bueng Yitho Municipality. 2018. General information of Bueng Yitho Municipality. (Online). Data source <https://www.buengyitho.go.th/home> (January 1, 2018). (In Thai)
- Deeniyom, K. 2013. Organizational Effectiveness Based on Good Governance: A Case Study of Sub-District Municipalities along the Thai-Cambodian Border. Academic Journal Phranakhon Rajabhat University. 4(1): 106 – 118. (In Thai)
- Denhardt, J.V. and R.B. Denhardt. 2007. The new public service. Serving, Not Steering.: M.E. Sharpe, New York.
- Denzin, N.K. 1970. The research act in sociology. Aldine. Pub. CO; Chicago.
- Department of Local Administration. 2018. Number of local government organizations. Local Legal Affairs Division of Department of Local Administration. Bangkok. (In Thai)
- Division of Technical Service and Planning of Bueng Yitho Municipality. 2018. Three Year Development Plan of 2017-2019. Policy Analysis and Planning of Technical and Planning Division Plan of Bueng Yitho Municipality. Pathum Thani. (In Thai)
- Dockthaisong, B. 2014. Public Administration Connects Asean Economic Community to wealth in 2020. Panyachon. Bangkok. (In Thai)

- Hood, C. 1991. A public management for all seasons, *Public Administration*. 69: 3-19.
- Kanjanaklod, U., V. Jadesadolog and J. Sonsook. 2016. Effectiveness of Innovation Management in Municipalities in Thailand. *Veridian E- Journal, Silpakorn University*. 9(2) : 2158 – 2171. (In Thai)
- Krejcie, R.V. and D.W. Morgan. 1970. Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607- 610.
- Likert, R. 1967. The Method of Constructing and Attitude Scale, In M. Fishbein (Ed.), *Reading in Attitude Theory and Measurement*. John Wiley, New York.
- Local Register Office of Bueng Yitho Municipality. 2017. Population and Personnel of Bueng Yitho Municipality. (Online). Data source <https://www.buengyitho.go.th/home> (January 1, 2017). (In Thai)
- Miles, M.B. and A.M. Huberman. 1994. *Qualitative Data Analysis; An Expanded Sourcebook*. SAGE Publication, Inc.
- Noicham, S., N. Jearrajinda and C. Laohavichien. 2016. Good Governance and Effectiveness in Management within the Framework of the Balanced ScoreCard in the Chao Phraya Surasak Municipality, Sriracha District, Chonburi Province. *Kasem Bundit Journal*. 17(2): 33 – 48. (In Thai)
- Office of the Public Sector Development Commission. 2009. *Guide to Governance Levels According to Good governance*. Premier Product. Bangkok. (In Thai)
- Osborne, D. and T. Gaebler. 1992. *Reinventing Government*. Penguin Press, New York.
- Podhisita, C. 2011. *The art and science in the qualitative research* (5th ed.). Amarin Printing. Bangkok. (In Thai)
- Quinn, R.E. and J. Rohrbaugh. 1983. A spatial model of effectiveness criteria: towards a competing values approach to organizational analysis. *Management Science*. 29 (3). 363 – 377.
- Royal Decree on Criteria and Procedures for Good Governance, B.E. 2003. *Good Governance*. Royal Thai Government Gazette Vol. 120, No. 100A. October 5, 2003. (In Thai)
- Rungsiyakul, S. and S. Suthomboon. 1999. *Administration. Welfare of Office of the Civil Service Commission*. Bangkok. (In Thai)
- Rupavijetra, P., J. Chompikul, P. Rupavijetra and S. Fuchal. 2018. Model of Ageing Society Management at Mountain Area in Shimanto City, Kochi Prefecture, Japan. *Journal of Community Development and Life Quality*. 6(1) : 22 - 43. (In Thai)

The University of the Thai Chamber

- Commerce. 2017. The report of the Survey on the Situation of Corruption in Thailand by The University of the Thai Chamber Commerce. Anti-Corruption Organization of Thailand. 2017, Bangkok. (In Thai)
- Vichaisan, V., P. Wangdee, O. Thuynak and T. Saranghid. 2017. Community Satisfaction Toward the Services of the Main Mission of Bueng Yitho Municipality in 2016. EAU Heritage Journal Social Science and Humanity. Eastern Asia University. 7(2): 298 – 305. (In Thai)
- Waheduzzaman. 2010. People's participation for good governance: a study of rural development programs in Bangladesh. Ph. D thesis, Victoria University, Melbourne, Australia.
-